

SUBOTNA ŠKOLA
www.subotnaskola.org

*Misionska
poruka*

2018. godina

I tromesečje

Subota, 6. januar 2018

*»Meni valja raditi dela Onoga
koji Me posla dok je dan,
doći će noć kad niko ne može raditi.«
(Jovan 9,4)*

Isus je do svoje tridesete godine vredno i predano radio u radionici. Međutim, tekst koji smo upravo pročitali govori o poslu radi kojeg je On došao na našu Zemlju. Milioni će biti spaseni Njegovim radom i žrtvom. Kada je napustio naš svet, ostavio je nekolicinu svojih vernika preko kojih je i dalje nastavio rad sve do naših dana. Ako si i ti postao srećan što poznaješ Isusa i ako si okusio vrednost Njegovog rada, šta ćeš da radiš? Neko je bio vredan radnik pa je tebe doveo Hristu. A zar ćeš ti moći da staneš prazan pred Isusa? Noć se približava. Doći će iznenada vreme kada niko neće više moći da radi za spasenje bližnjih. Potruđi se da i ti usrećiš neke od svojih bližnjih, tako što ćeš im približiti dar spasenja.

Subota, 13. januar 2018

*»Ja Tebe proslavim na zemlji, posao svrših
koji si Mi dao da radim.«
(Jovan 17,4)*

Kako je divno osećanje zadovoljstva zbog obavljenog posla! To osećanje davalo je Spasitelju sveta novu snagu i poverenje u nebeskog Oca da će moći da ispije i poslednju čašu za spasenje sveta. Tako je i bilo. On je podneo najstrašniju smrt i, tačno po planu spasenja, posle vaznesenja nastavio da posreduje za grešnike. Više od toga nije trebalo, niti je moglo da se učini. Naš udeo u spasavanju naših bližnjih ne može da se uporedi sa Isusovim. Naš zadatak se sastoji zapravo samo u tome da s Njim delimo nagradu koja bi pripadala samo Njemu. Ako za svoje bližnje radimo najbolje što možemo, imaćemo veliku radost i zadovoljstvo. Tada o stradanju u tom radu nećemo ni misliti. Mnoge duše čekaju na tebe. Samo treba biti Božje oruđe i pronaći ih, a zatim deliti sa njima radost obraćenja. Eto, to je tvoj zadatak. Hoćeš li uskoro moći da kažeš da si ga obavio, ili ćeš dozvoliti da tvoj život tek tako proleti, a da nisi imao udela u obraćenju bilo koga od svojih bližnjih?

Subota, 20. januar 2018

*»I u jedanaesti sahat iziđavši
nađe druge gde stoje besposleni,
i reče im: što stojite ovde vas dan besposleni?
Rekoše mu: niko nas ne najmi.
Reče im: idite i vi u moj vinograd,
i što bude pravo primićete.«
(Matej 20,6.7)*

Mi smo narod posletka, a to znači da je »jedanaesti sat«. Ti si radnik. Tu nema dvoumljenja. Samo je pitanje među kojim si radnicima – »na čaršiji« besposlen ili već u vinogradu?

Veliki Gospodar svakog od nas poziva na rad – ne zato što bez nas ne može, već zato što zna da mi ne možemo bez Njega. Poziva nas da radimo za svoje bližnje, a umesto plate primićemo dar večnoga života. Za one koji ne prihvate poziv i ostanu na »čaršiji« pasivni i besposleni, ne mareći za potrebe izgubljenih duša, nema nagrade.

Subota, 27. januar 2018.

*»Nego sabirajte sebi blago na nebu,
gde ni moljac ni rđa ne kvvari
i gde lupeži ne potkopavaju i ne krađu.
Jer gde je vaše blago onde će biti i srce vaše.«
(Matej 6,20.21)*

Svako od nas je zadovoljan kad vidi da mu poslovi napreduju i donose dobru zaradu. Dobro je radovati se i kad drugi napreduju u svom poslu. Međutim, ipak se niko time ne zadovoljava. Zašto? Zato što imovina bližnjega nije moja. Dakle, jasno je zašto lična dobit čini najveće zadovoljstvo.

Na Zemlji je sve samo privremeno. Smrću sve materijalne vrednosti zauvek prestaju. Spaseni neće poneti ništa od materijalnih dobara na Nebo, kao što ni Ilija prilikom svog odlaska na Nebo nije poneo ništa drugo do svoj jedini plašt. Ipak postoji blago koje će sijati kroz svu večnost. To su zvezde na krunama vernih radnika – spasene duše. I kao što nisi zadovoljan što samo tvoj bližnji ili banka ima mnogo novca, a ti ga nemaš ali želiš, tako isto ne budi miran ni zadovoljan što će mnogi biti spaseni i nositi zvezde na kruni sve dok i ti ne budeš spasen, a preko tebe i drugi koji će biti tvoje zvezde.

Subota, 3. februar 2018.

*»I tuđine koji pristanu uz Gospoda, da Mu budu sluge,
koji god drže subotu da je ne oskrvrne
i drže zavet Moj, njih ću dovesti
na svetu goru svoju i razveseliću ih
u domu svom molitvenom...«
(Isaija 56,6.7)*

I mi smo nedavno bili tuđini Bogu i Njegovom narodu, a sada smo domaći, srećna Božja deca. Još uvek ima mnogo onih kojima je istina Hristovog evanđelja nepoznata ili strana, koji misle da naša vera nije za njih. Zar ni jedan između vas, nije tako mislio pre nego što je upoznao istinu i obratio se? Pa ipak nas je Gospod preko nekoga od svojih svedoka pozvao i promenio naše misli. Tvoji bližnji su tuđini i stranci bez nade i poznavanja istine. Moliš li se za njih Bogu i pomažeš li im da prihvate Božju reč?

Subota, 10. februar 2018.

*»Podigni oči svoje unaokolo i vidi:
svi se skupljaju i idu k tebi,
sinovi će tvoji iz daleka doći
i kćeri tvoje nosiće se u naručju.«
(Isaija 60,4)*

Ovo je veličanstvena vizija završetka Božjeg dela na Zemlji. Crkva ostatka od 1844. godine ispunjava ovo proročanstvo. Jer od tada do danas došlo je mnoštvo ljudi iz svih naroda, rasa i staleža obraćajući se i predajući svoja srca Bogu. Danas Gospod ima milionski narod koji objavljuje svetu poslednju vest Hristovog evanđelja. Kada bi sada svako od nas uzeo deo tereta u objavljivanju vesti, svako stvaranje na Zemlji bilo bi u kratkom vremenu obavesteno i upoznato sa Božjom voljom i planovima. Neprijatelj spasenja želi da ti ne radiš na prikupljanju ostatka Božje dece iz sveta. On želi da te uveri da to treba da učini neko drugi, a ne ti. I tako on pokušava da obmane svakog pojedinca u Crkvi. Božje sinove i kćeri treba iz sveta »nositi u naručju«, jer su sami nejak i da dođu. Ko će to, pokrenut Svetim Duhom, danas da radi?

Subota, 17. februar 2018.

*»Neka zna da će onaj
koji obrati grešnika s krivoga puta
njegova spasiti dušu od smrti
i pokriti mnoštvo greha.«
(Jakov 5,20)*

Svakome ko je okusio Njegovu dobrotu i milost, Bog poverava sve ti i plemeniti zadatak da Njemu dovede duše opterećene grehom. Grešnici su predmet Hristove najveće pažnje i ljubavi. On ih ljubi i spreman je da im oprost i sve grehe i da od njih načini nova bića koja ne greše. Kako je velika Božja dobrotu i milost, najvažnija Njegova osobina, za nas grešnike! Kroz najveću žrtvu svog jedinorodnog Sina On pokriva sve grehe grešnika. Slava za milost i spasenje pripada samo Njemu, ali On želi da je deli sa tobom, koji vraćaš grešnike sa njihovog krivog puta i upoznaješ ih s Njim. Veliko je bilo Božje strpljenje i trud koji je Bog uložio u tebe, a zar nije potrebno da se i ti

trudiš i strpljivo radiš dok ne vratiš nekoga sa njegovog krivog puta?
Budi istrajan i radi s ljubavlju pa ćeš videti plodove svoga rada za dobro svojih bližnjih.

Subota, 24. februar 2018.

*»Četvoro ima maleno na zemlji,
ali mudrije od mudraca:
Mravi koji su slab narod,
ali opet pripravljavu u leto sebi hranu...«
(Priče 30,24.25)*

Sigurno smo svi posmatrali male, ali vredne mrave. Pitali smo se: kako mogu tako mala bića da načine tako veliki mravinjak, ili, kako mogu da obezbede hranu. Da bi dopremio jedan gram materijala za mravinjak, ili gram hrane, mrav treba da ide po taj gram deset puta. Ima mravinjaka koji su teški preko dvadeset kilograma. To nikada ne bi mogao da načini jedan mrav ili nekolicina njih. Zato što svi rade mogu da učine mnogo!

Dragi brate i sestro, mi smo svi kao mravi u odnosu na veliko delo koje treba da obavimo pre nego što naš Spasitelj dođe. Jedan ili nekolicina njih neće mnogo učiniti. Da bi se dovršilo delo spasenja potrebno je da svi, bez izuzetka, pođemo na rad noseći svoj, od Boga određeni, deo tereta. Pogledaj na mrave i vidi kako oni svi rade i nauči se da i ti radiš tako marljivo!

Subota, 3. mart 2018.

*«I sve što uzistete u molitvi verujući, dobićete.»
(Matej 21,22)*

Sigurno smo mnogo puta iskusili istinitost ovog Isusovog obećanja. Većina bi mogla da ispriča kako je Bog odgovorio na molitvu ispunivši potrebu za koju smo Ga molili. Mnogi nikada neće zaboraviti Božju ruku koja je pritekla u pomoć kao odgovor na molitvu, bilo da se radi o materijalnim problemima, zdravlju ili zaštiti. Kada smo jednom iskusili da nas Svemogući Bog sluša, onda izlazimo ponovo pred Njega sa novim potrebama, ojačanom verom da će nas On po-

novo uslišiti. Naše ovozemaljske potrebe toliko su velike da bismo stalno mogli da se molimo samo za njih. Da se to nebi događalo, Isus kaže da ištemo najpre carstva Božjega i pravde Njegove, a drugo ćemo primiti uz to.

Ako sam pravi hrišćanin, neću se brinuti samo za svoje spasenje, nego ću vapiti nebeskom Ocu za svoje bližnje i to tako dugo dok ne primim odgovor. Onaj ko se svakog dana moli za spasenje nekog svog bližnjeg, stiće uvek nova iskustva u spasavanju bližnjih. Ako nemamo drugih sposobnosti i mogućnosti za spasavanje naših bližnjih, ostaje nam molitva koja je najsigurnije sredstvo u spasavanju duša.

Subota, 10. mart 2018.

*»A posejano na dobroj zemlji to je koji sluša reč i razume,
koji dakle i rod rađa, i donosi jedan po sto,
a jedan po šezdeset, a jedan po trideset.«
(Matej 13,23)*

Kod pšenice i drugih biljaka Bog je postavio zakon da svaka stabljika donosi mnogostruko veći plod semenki od onog koji je posejan. Na osnovu toga sva živa bića imaju dovoljno hrane. Kako je to divno da jedno zrno posejano na dobroj zemlji donosi trideset, šezdeset ili sto novih jedrih zrna! Spasitelj sveta želi da se ovo ostvari i na duhovnom polju – da jedan spaseni dovede spasenju još mnoge druge. Iz ovoga jasno izlazi da će to biti slučaj sa svakim ko je dobra zemlja. Mi čitamo kako ima onih koji su doveli Hristu čak i po nekoliko stotina dragocenih duša i divimo se rado slušajući ta iskustva. Zar ćemo uvek samo slušati o uspehu i radosti drugih? Neka nam Bog pomogne da ovo seme koje je našlo plodno tlo u našem srcu isto tako bude blagosloveno gde god padne!

Subota, 17. mart 2018.

*»Tada ona dva čoveka rekoše Lotu:
ako imaš još ovde koga svoga, ili zeta ili sina ili kćer,
ili koga god svoga u ovom gradu, gledaj neka ide odavde,
jer hoćemo da zatremo mesto ovo...«
(1. Mojsijeva 19,12.13)*

Živimo u vreme stalnog moralnog opadanja. Ono što je još juče bilo nemoguće da čujemo, vidimo i doživimo, danas je obična pojava. Svet je pun sodomskih greha koji nam govore da je vreme Božjeg suda pred vratima, »...vreme da se dade plata slugama tvojim i da se pogube oni koji zemlju pogubiše«. Doslovna sličnost našeg vremena sa Lotovim mora da nas nagna da učinimo sve što možemo za spasenje naše rodbine i bližnjih. Bog te je postavio usred tvoje rodbine i pozvao te ne samo zbog tvog spasenja već i zbog njihovog. Ne spavaj mirno dokle god te okružuju rođaci i bližnji koji propadaju u svetu. Božji glas te poziva kao nekad Lota da ih pozoveš da napuste svet koji propada.

Subota, 24. mart 2018.

*»Kao što čovek odlazeći ostavi kuću svoju,
i dade slugama svojim vlast i svakome svoj posao
i vrataru zapovedi da straži.«
(Marko 13,34)*

Bog je svakome ko se priključi Njegovoj Crkvi poverio neki posao. Onaj koji daje sposobnost, daje i službe prema tim sposobnostima. Možda se nekad nekome čini da nije primio u crkvi službu prema svojoj sposobnosti. Ali niko ne treba zbog toga da bude obeshrabren, pošto neće odgovarati za službu koju nije primio. Međutim, postoji posao koji je Gospod dao svakom verniku za sva vremena. To je dužnost koju smo jednom primili i niko nam je nikada ne može oduzeti – najuzvišeniju od svih dužnosti u crkvi i izvan nje. To je divni rad privođenja ljudskih bića Hristu. Dok ti razmišljaš o dužnostima koje nisi primio, najveća služba koju si direktno primio od Hrista ostaje ti neobavljena. Ako je verno i istrajno budeš obavljao, bićeš srećan.

Subota, 31. mart 2018.

»A Isus im reče: zaista, zaista vam kažem,

ako ne jedete tela Sina čovečjega

i ne pijete krvi Njegove,

nećete imati života u sebi.

Koji jede Moje telo i pije Moju krv ima život večni

i Ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan.«

(Jovan 6,53.54)

Obred večere Gospodnje čini nama Adventistima naročitu radost. Svi oni koji učestvuju u ovom obredu i osećaju se dostojni da prime hleb i vino neka zahvale za to Gospodu. Primiti ove simbole prvi je vidljivi znak i dokaz da ćemo primiti i večni život kada Isus po drugi put dođe. To je razlog da danas budemo posebno srećni.

Ali možemo li biti sasvim srećni što smo samo mi spaseni i što se samo mi pripremamo da čekamo Isusa? Nećemo li danas više nego ijedne druge subote razmišljati o onima koji ne primaju ove simbole spasenja, koji možda o tome ništa i ne znaju? Kada će sa tobom učestvovati u obredu Gospodnje večere neko od onih koji danas ne učestvuju, a koga ćeš ti dovesti Hristu? Razmišljaj o tome i neka to, uz pomoć Svetoga Duha, bude već sledeći put!

II tromesečje

Subota 7. april 2018.

*«Zaklinjem te dakle pred Bogom i Gospodom našim
Isusom Hristom koji će suditi živima i mrtvima,
dolaskom Njegovim i carstvom Njegovim:
propovedaj reč, nastoj u dobro vreme i u nevreme,
pokaraj, zapreti, uzmoli sa svakim snošenjem i učenjem.»
(2. Timotiju 4,1.2)*

Ove neposredne i tople reči iznose jasno preimućstvo i dužnost Hristovog sledbenika. On će propovedati Božju reč, a ne mišljenje i predanje ljudi; ne mile priče koje izazivaju uzbuđenje i pokreću maštu. On ne uzdiže sebe, nego kao Božji sluga veliča Boga i Njegovu reč.

Božji sluga treba da poznaje vest koju iznosi, ali i vreme u kome živi. Naše vreme traži veliku pripremu i dobro poznavanje Božjih reči.

Setimo se proroka Jeremije, koji je morao da predskaje vavilonsko ropstvo. Govoreći ono što mu je Bog naredio, bio je bačen u tamnicu. On se molio Bogu u tamnici: »I rekoh: neću ga više pominjati, niti ću više govoriti u ime njegovo; ali bi u srcu mom kao oganj razgoreo, zatvoren u kostima mojim, i umirih se zadržavajući ga, i ne mogoh više.« (Jeremija 20,9)

Ne žalimo se na neuspeh. Ne očekujmo da ljudi pohvale i odobre naš rad. Ne mučimo se da ugodimo ljudima. To nikada nećemo uspeti. Mada ćemo doživeti neuspeh u radu, a možda i razočarenje, nastavimo sa radom i opominjimo svet o Hristovom skorom dolasku u slavi i sili. Bog će blagosloviti naše iskrene napore spasenjem iskrenih duša.

Subota, 14. april 2018.

»Podignite oči svoje i vidite one što idu od severa.

Gde je stado što ti je predano, stado slave tvoje?

Šta ćeš reći kad te pohodi?»

(Jerejima 13,20.21)

Prorok Isaija skreće pažnju na trenutak ili čas Hristovog dolaska. Pogledajmo u duhu mnoštvo spasenih. Vidimo mnoge porodice kako idu jedna za drugom u susret našem Gospodu. Roditelji sa svojom decom ulaze u svoju večnu domovinu.

Svi znamo reči pesme: »Sediš sad u Božjem domu, srećna što te ljubi Bog.« Zadovoljni smo što sedimo u Božjem domu, ali možda sedimo sami, bez svog stada: svoje dece, supruge ili supruga? Da li smo srećni? Majko, gde je tvoj sin? Sine, gde je tvoj otac? Ova pitanja će biti postavljena svakome ko sam bude ulazio u Božje carstvo.

Mi znamo našu dužnost u vezi sa spasenjem naših najbližih i najmilijih. Zato naša svakodnevna molitva treba da bude – **molitva za članove naše porodice**. Gospod će čuti tu molitvu. Iako ne bude odmah uslišena, strpljivo ćemo čekati. I videćemo plod svojih molitava, ako ne pre, onda prilikom Hristovog drugog dolaska.

Neka nam Gospod pomogne u našem trudu i neka On kruniše naš uspeh u radu na spasenju naših bližnjih a osobito naših u domu!

Subota, 21. april 2018.

»Kažem vam da će tako biti veća radost na nebu

za jednog grešnika koji se kaje, nego li za

devedeset devet pravednika kojima ne treba pokajanje.«

(Luka 15,7)

Samo pravi pastir zna vrednost svake svoje ovce. On je gotov da se za nju žrtvuje kad zapadne u opasnost ili bespuće.

Naš svet je zapao u bespuće zla, u propast. Hristos je ostavio slavu i čast Neba i sišao na ovaj svet da ga spase. Među milionima spasenih kroz dugo vreme istorije on je danas spasao i nas.

Na jezeru Iri, iz kojeg se preлива voda preko Nijagare u Ontario jezero, jedne noći plovila je lađa putnika. Iznenada, usred noći podigla se strašna bura, koja je tamo česta pojava. Svi putnici sklonili su se u svoje kabi-

ne. Brod se ljuljao po pobesnelom jezeru kao ljuska od oraha. Mnogi su osetili dejstvo morske bolesti. Jedan od putnika, čovek plemenitog srca, prvi je pojurio u svoju kabinu. Usred noći čuo je viku ljudi i zapomagajuće nekog davljenika. Ali ko bi izašao na palubu koju su spirali besni talasi? Međutim, ovaj čovek, koji je od morske bolesti i silnog povraćanja toliko iznemogao da je jedva mogao da se pomeri u krevetu, upregao je poslednju snagu, ustao iz kreveta i svoju lampu držao pred malim prozorom svoje kabine, misleći da će bar malo spasiocima osvetleti vodu jezera da pronađu davljenika i pruže mu konopce da se spase.

Kad je svanulo, i jezero se umirilo, ovaj čovek je među prvima izašao na palubu. Videvši jednog mornara upitao ga je šta se noćas dogodilo sa davljenikom. Mornar mu je rekao da je davljenik spasen zahvaljujući nekom od putnika koji je svojom lampom svetleo kroz mali prozor na toj strani lađe, na koju je davljenik pao u jezero, bačen jakim vetrom. Kad su posle pola sata ispitali sa koje je kabine svetlost dolazila, ustanovili su da je ovaj dobar čovek svojom lampom osvetleo jezero.

Da li svetli tvoje videlo na tamnom mestu života, na kome ima toliko davljenika i stradalnika?

Subota, 28. april 2018.

*»Duh je Gospoda na Meni, jer me Gospod pomaza da javljam dobre glase krotkima, posla Me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i sužnjima da će im se otvoriti tamnica. Da oglasim godinu milosti Gospodnje i dan osvete Boga našega, da utešim sve žalosne...«
(Isaija 61,1.2)*

Duh Božji je pratio našeg Gospoda Isusa u Njegovom tegobnom životu. On mu je davao snagu, ljubav prema ljudima i On je zalevao seme koje je Isus sejao. Sejući u ljudska srca seme istine, Isus je pozvao krotke, zavio rane ranjenih u srcu, objavio punu slobodu od greha onima koji su robovali grehu, a zarobljenike poroka puštao na slobodu.

Skoro svi smo prošli kroz mnoga od ovih iskustava. A koliko je pored nas ljudi i žena koji robuju porocima? Koliko je njih oko nas koji bi se radovali slobodi kojoj se sada mi radujemo?

O, neka se i na nas izlije Božji moćni Duh, da bismo u Njegovoj sili i ognju pošli kao što je to činio Isus, i mnogim robovima zla objavili Hristovu slobodu.

Subota, 5. maj 2018.

*»I kad se približi, ugleda grad i zaplaka se za njim, govoreći:
kad bi ti znao u ovaj tvoj dan šta je za mir tvoj!*

Ali je sad sakriveno od očiju tvojih.«

(Luka 19,41.42)

Praćen mnoštvom naroda koji se polako spuštao sa Maslinske gore, Isus se uputio prema Jerusalimu. Čuli su se uzvici: »Blagosloven koji ide u ime Gospodnje.« Radoznalost je dostigla vrhunac kada je Isus podigao svoj pogled, zadržao ga na Jerusalimu, i počeo da plače. Kakav prizor! Božji Sin sa suzama u očima. On koji je mogao da uživa najveću radost, sada je patio.

Uzrok Isusovih suza nama je svima poznat. Nije plakao zbog sebe i patnji koje su Ga očekivale. On je zaboravio na sebe. Gledao je grad i plakao nad njim. Jerusalim je bio voljeni grad. U njemu se nalazio Božji hram, središnja tačka cele judejske kulture. Tu su živeli carevi i proroci i sam Hristos koji je došao kao svetlost. Ali Jerusalim je prezreo svoje prednosti. Sada nije prepoznao srećno vreme svoga pohoda od strane Boga. Proroke je ismejavao i ubijao; Božji hram je postao hajdučka pećina. Bogoslužjenje se pretvorilo u formalnost. Isus je došao svojim, a Njegovi Ga nisu primili. Posledica svega toga bila je propast slave grada Jerusalima. On je došao u ruke nezna-božaca. Tuđinska ruka je gospodarila njime. Trpeo je tešku osudu Božjeg gneva. Ljubav prema izgubljenom čovečanstvu takođe je prouzrokovala suze u Isusovim očima.

Naše vreme je sve teže. Neke hrišćanske crkve uzdižu tradiciju iznad svega; tu je i materijalizam, neverstvo, pobuna protiv Boga. Kako možemo sve to da posmatramo mirno?

Subota, 12. maj 2018.

*»Jer ko je naš nad ili radost, ili venac slave? Niste li i vi pred Gospodom našim Isusom Hristom o Njegovu dolasku? Jer ste vi naša slava i radost.«
(1. Solunjanima 2,19.20)*

Apostol Pavle je uputio ove reči crkvi u Solunu, oko koje se mnogo trudio i zalagao. On je njoj doneo istinu evanđelja.

U 8. stihu apostol kaže: »Tako smo vas rado imali da smo gotovi bili dati vam ne samo evanđelje Božje, nego i duše svoje, jer ste nam omileli.« Da li su i nama omileli naši bližnji koji još ne poznaju istinu evanđelja? Da li i mi možemo posvetiti vreme i trud onima kojima dugujemo spasenje od greha? Apostoli su bili gotovi da daju sami sebe – svoj život za spasenje bližnjih.

Kako je apostol Pavle mogao da kaže i da učini ono što se tražilo od njega? Šta je njega gonilo na to? – To je bila Hristova ljubav, koju su svi Hristovi učenici iskusili u svom životu. Ljubav ih je gonila da dan i noć rade u ovom svetom poslu. Ta ista ljubav i naša srca treba da goni na rad – najsvetiji i najskupoceniji rad na Zemlji. Sve će proći i sve će se zaboraviti, samo će spaseni ostati za svu večnost.

Zato posvetimo se svim srcem i dušom ovom svetom radu!

Subota, 19. maj 2018.

*»Baci hleb svoj povrh vode, jer ćeš ga naći posle mnogo vremena.«
(Propovednik 11,1)*

Čudnovata je ovo slika: baciti svoj hleb povrh svake vode, a čudan je i nalog. Ali mi znamo da simbolom vode Bog predstavlja ljude na ovoj Zemlji koji su gladni hleba života koji dolazi s Neba.

U jednoj našoj crkvi imamo jednu sestru koja je veoma skromna i pomalo ima tremu. Ali uprkos toga ona je dobro znala da ove reči upućuje Gospod i njoj. Uzela je nekoliko traktata i izašla u grad da ih »baci«. Ušla je u prvu kuću i svoj traktat stavila u prvo poštansko sanduče. Tako je učinila i s drugim traktatom i izašla.

Posle nekoliko meseci, jedna prijatna osoba, cenjena u tom gradu, našla se među budućim vernicima crkve, koji su se spremali da učine zavet s Bogom. Ona je ispričala kako je jednoga dana našla u svom poštanskom sandučetu traktat koji je pročitala. Na traktatu se nalazila adresa mesne crkve u tom gradu. Gospođa je na tu adresu poslala pismo

u kojem je tražila da joj pošalju Bibliju. Čitajući Bibliju koja joj je poslata, odlučila je da bude Hristovo dete. Svi su tada doznali kako je ta skromna sestra bacila svoj »hleb povrh vode«. Od tada je prestala da bude stidljiva i bojažljiva. Postala je vredna i slobodna u Gospodu. Marljivo »baca« hleb života povrh gladnih ljudskih srca sa kojima se svakodnevno sreće.

A šta je s tobom? Zar tebi Hristos nije predao hleb života za sve gladne duše?

Subota, 26. maj 2018

*»Izbavljaj pohvatane na smrt; i koje hoće da pogube, nemoj se ustegnuti od njih. Ako li rečeš: gle, nismo znali za to; neće li razumeti onaj koji ispituje srca, i koji čuva dušu svoju neće li doznati i platiti svakome po delima njegovim?«
(Priče 24,11.12)*

Onoga dana kada je sotoni bio ograničen pristup na druge sveto-ve, kad je postao zatočenik na ovoj planeti, postao je »knez ovoga sveta«. Svu vlast koju je imao Adam, sotona je prigrabio za sebe, i apostol kaže: »Ko koga pobeđi onaj mu robuje.« Sotona je zarobio svet. Pohvatao je sve ljude i sve vodi polako u smrt, u pogibao. Mnogi su danas vezani njegovim lancima greha i poroka. Božja milost nas je istrгла iz njegovih lanaca. Neko nam je prišao u Hristovo ime i upoznao nas sa Isusom našim spasiteljem. Hristos nas je oslobodio sotoninih lanaca.

Kada su jednog našeg brata pitali zašto kilometrima hoda po grubim i stenovitim putevima da bi govorio o Hristu, stavivši ruku na srce, on je odgovorio: »Nešto je ovde u srcu što me goni da u svako doba govorim o Hristovoj ljubavi.«

Zar ova ljubav ne gori i u vašem srcu? Kada će nas ona zapaliti i podići na rad za Isusa? Ili je svesno sami gasimo mlakošću, neradom ili stidljivošću.

Tražimo od Gospoda da nam podari hrabrost i odlučnost u ovom našem radu za spasenje izgubljenih duša!

Subota, 02. jun 2018.

»Braćo! Ja još ne mislim da sam dostigao: jedno pak velim; što je ostrag zaboravljam, a za onim što je napred sežem se, i trčim k biljezi i k daru gornjega zvanja Božjega u Hristu Isusu.«

(Filibljanima 3,13.14)

Život apostola Pavla bio je ispunjen neumornim i istrajnim radom. Išao je od grada do grada i od sela do sela propovedajući vest o Hristu, zadobijajući nove obraćenike za evanđelje i organizujući nove crkve. O crkvama se stalno starao i pisao mnogo pisama sa uputstvima o radu i životu vernika. S vremena na vreme radio je i svoj zanat; ali obavljajući svakodnevne dužnosti, nije izgubio iz vida veliki cilj: da postigne cilj ovog visokog zvanja u Hristu.

Apostol Pavle bio je okružen atmosferom Neba. To su osetili svi koji su bili kraj njega. Njegov lični život bio je živ primer istine koju je propovedao. To je davalo silu njegovim propovedima.

Njegovo srce gorelo je od ljubavi prema grešniku. Ljubav ga je gonila da uloži svoju snagu da spase grešnike.

On je pisao Titu: »Sam se pokaži kao primer dobrih dela...« A na drugom mestu kaže: »Pokaži se u svemu kao sluga Božji...«

Kako možemo da zovemo na bogosluženje ako mi ne dolazimo? Kako možemo da govorimo o Hristoj Crkvi, ako sami ne prisustvuemo bogosluženju.

Daj sebe kao primer dobrih dela. Gospod je u oskudici za revnim i odanim pomagačima. Bog želi da ima takve svedoke koji će ceniti ovo veličanstveno delo i Crkvu kojoj pripadaju.

Subota, 09. jun 2018.

*»Ako kloneš u nevolji, skратиće ti se snaga.«
(Priče 24,10)*

Neka svi koji očajavaju, koji su skloni da misle da je put u večni život nezgodan i težak, počnu da pomažu drugima. Na taj način, ulažući napore i moleći se za druge, oni će osetiti da je njihovo srce postalo milostivo i puno ljubavi prema stradalnicima. To je delo Svetoga Duha, koji Božjim ognjem ljubavi zapaljuje srca da gore i svetle drugima. Hrišćanski život takvih ljudi biće bogat hrišćanskom stvarnošću, ozbiljnošću i revnošću.

Podsedimo se primera koji nam spominje Duh proroštva:

»Jedne zime, neki čovek putovao je po hladnoći i snegu. Napor, zima i glad skoro su iscrpili njegovu snagu. Izgladalo je da će uskoro pogledati smrti u oči. Odlučio je da svojom poslednjom snagom učini još koji pokret napred, ali tada je čuo kako nedaleko od njega neko zapomaže. U istom trenutku probudilo se njegovo saučešće, načinio je još nekoliko koraka i prišao stradalniku.

Protrljao je svoje skoro već promrzle ruke i noge, i počeo da masira jadnog čoveka. Trljajući polusmrznutog čoveka, uspeo je da ga povрати u život; ali svojim trudom pomogao je i sebi. Tada je podigao čoveka na rame i odneo ga u obližnje sklonište, u kome je i sam našao zaštitu od zime i smrti.

Oni koji stradaju neka ne zaborave da ima ljudi koji su u težem položaju od njih. Pomoć koju pružamo drugima varaća nam se dvostruko. Tako je radio Hristos, tako radimo i mi, silom Svetog Duha i silom Hristove ljubavi.«

Neka nam Gospod pomogne da u svakoj nevolji i teškoći budemo hrabri i ne sustanemo u radu – divnom radu na spasavanju izgubljenog čovečanstva. Zato ne klonimo u nevolji da nam se ne bi uskratila snaga!

Subota, 16. jun 2018.

*»Nikako ni u čemu ne dajte spoticanje,
da se služba ne kudi;
nego u svemu pokažite se kao sluge Božje,
u trpljenju mnogom, u nevoljama,
u bedama, u tesnotama.«
(2. Korinćanima 6,3.4)*

Bog nas savetuje da ne dajemo nikakvog povoda za sablazan, da se ne ozloglasi naša služba Bogu. Naprotiv, Gospod nas savetuje da kao Njegovi saradnici damo sebe za primer kako se služi Bogu.

Bog želi da svi koji rade na spasavanju duša budu posvećeni, poštteni, pametni, vredni, puni poleta i taktični, da sve što poseduju ima silan upliv na dobro.

Hristos je sve svoje namere doveo u sklad sa svojom misijom. Njegova misija je nosila pečat Neba. On je sve potčinio delu radi kojeg je došao na ovu Zemlju.

Kad Ga je Njegova majka našla u društvu rabina, rekla mu je: »Sine, šta si nam to učinio? Tražimo te otac i ja sa strahom!« A šta joj je Isus odgovorio? »Zašto ste me tražili? Zar ne znate da meni valja biti u onome što je Oca mojega?«

Ovaj odgovor je ključ Njegovog životnog dela.

Posvećenje koje se videlo u Hristovom životu, Njegova predanost, njegova pokornost zahtevima Božje reči, treba da se vide i danas u našem životu.

Hristos je radi nas napustio dom sigurnosti i mira, slavu koju je imao kod Oca pre postanja sveta. Sa položaja slave na prestolu svemira ušao je u samoću i počeo da seje sa suzama, orosivši to seme istine svojom krvlju. Sve je to učinio da bi ljudima dao večni život.

I mi sejemo. Kako sejemo? Šta u stvari sejemo. Da li ono što sejemo ničé kao čisto zrno ili kukolj? Da li je naše delo za pohvalu ili ukor? Da li se naše delo pohvaljuje ili kudi?

Subota, 23. jun 2018.

*»Straži i utvrđuj one koji hoće da pomru!«
(Otkrivenje 3,2)*

Celi svet je osuđen na smrt zbog greha koji je učinio. Smrt je plata za greh – kaže Božja Reč. (Rimljanima 6,23)

Lance greha i smrti mogao je da pokida samo Božji Sin, Gospod Isus Hristos. Isus je umro i vaskrsnuo iz mrtvih, da bi pokidao **okove smrti** onih ljudi, koji su Mu dozvolili da još za vreme njihovog života raskine **lance greha** kojima ih je sotona okovao.

Kako možemo pred smrću onih koji žive u lancima greha i poroka, ostati mirni mi, koji smo oslobođeni lanaca greha, i imamo nadu u raskidanje lanaca smrti vaskrsenjem koje nam je Isus obećao?

Budimi Hristovi pomagači u raskidanju lanaca greha kojima je sotona okovao ljude i žene, kako bi Spasitelj u dan svoga slavnog dolaska, i za njih bio vaskrsenje iz mrtvih, čemu se mi sami tako toplo nadamo.

Mala Nadica je smrću izgubila svog brata od tetke koji je imao tek godinu dana. Ne shvatajući šta se zapravo dogodilo njenom malom rođaku, ona je posmatrala kako ga roditelji i prijatelji stavljaju u mali kovčeg. Tada je Nadica rekla: »Mama, on je sada postao lutka u kutiji. Neka spava noćas sa mojom lutkicom, a ja ću ih ujutro oboje pozvati na doručak.«

Tako će biti i sa onima koji u jutro vaskrsenja ustanu iz svojih grobova. Kakva divna nada, kakva stvarnost i vest koju ja i ti treba da odnesemo našim blišnjima! Pođimo u Božjoj sili i revnosti, utvrđujući one koji su duhovno slabi, koji hoće da umru Božjoj istini i koji polako zanemaruju svoje spasenje. U Božje ime ohrabrimo svakoga ko je sklon da duhovno klone.

Subota, 30. jun 2018.

*»Jer, gle, mrak će pokriti zemlju i tama narode...«
(Isaija 60,2)*

»Greh se sve više i više širi u raznim oblicima. Pojavljuju se razne lažne misli koje pomračuju razum ljudi, pa čak i nekih hrišćana. Ljudski um zaokupljen je svim i svačim, a ne stiže da se pozabavi spasonosnom biblijskom naukom. Ljudi nemaju pravo znanje o Bogu. Mnogi danas uviđaju da ih životna staza ne vodi ka cilju kome žele

da stignu. Naša Zemlja počinje da biva mračna, zatvorena prostorija u kojoj hiljade i hiljade lutaju po tom mraku. Oni idu od jednog do drugog, tražeći izlaz i spasenje. Mnogi danas žude za malo svetlosti, da bi se po njoj upravljali. Ali nije im dovoljno malo svetla. Svetlost treba da obasja celu njihovu stazu. Treba im mnogo svetlosti.

Evo šta kaže prorok Isaija o takvom stanju u svetu: »Puti mirnoga ne znaju, i na putovima njihovim nema pravde; načinili su sebi krive staze; ko god ide po njima, ne zna za mir. Zato je sud daleko od nas, i pravda ne dolazi do nas; čekamo videlo, a ono, eto mrak; svetlost, a ono hodimo po tami. Pipamo kao slepci zid, kao oni koji nemaju očiju pipamo; spotičemo se u podne kao u sumračje; u obilju smo kao mrtvi.« (Isaija 59,8.9.10)

Gospod odgovara preko proroka Isaije: »Ustani i svetli se, jer dođe svetlost tvoja, i slava Gospodnja obasja te. I narodi će doći k videlu tvojemu i ka svetlosti koja će te obasjati.« (Isaija 60,1.3) Ovaj poziv upućuje Bog prvo nama: »Ustani i svetli se!« «Da se svetli videlo vaše!« Mnogi će ugledati ovo videlo i doći da od njega zapale svoje videlo. Tako da će plamen evanđelja obuhvatiti celu Zemlju.

Isus je išao od mesta do mesta i sipao životvorne zrake – spasonosne zrake. Zato nam kaže: «Ustani i svetli se!«

III tromesečje

Subota, 7. juli 2018.

»Kako će dakle prizvati koga ne verovaše?

A kako će verovati koga ne čuše? A kao će čuti bez propovednika?»
(Rimljanima 10,14)

Hristov nalog Njegovim sledbenicima da propovedaju Njegovo evanđelje svakom ljudskom stvornju doživće svoje ispunjenje samo onda kada svaki vernik koji se nada Hristovom slavnom dolasku ustane da propoveda. Hristos ima malo propovednika koji su se doživotno posvetili propovedanju evanđelja. Međutim, zajednički naponi svih vernika sa propovednicima, omogućiće ispunjenje Hristovog naloga.

Duh prorštva kaže: »Čovek koji je spasen i očišćen od greha, koji posvećuje službi Bogu sve svoje plemenite sposobnosti, od neprocenjive je vrednosti. Zato, kad se jedan čovek na Zemlji obrati Bogu i nađe spasenje od greha, to uvek izaziva na Nebu, u prisustvu Boga i Njegovih anđela, svetu i veličanstvenu radost, koja se izražava pesmama i oduševljenjenim klicanjem Bogu.» (Put Hristu, str. 107)

Samo Hristos može da spase čoveka od zla i da ga posveti za slavu besmrtnog života. To slavno iskustvo čovek može da doživi samo ako verom primi Hrista u svoje srce. Ali kako će ga čovek uzverovati ako ne čuje za Njega? A kako će čuti ako ga niko ne propoveda? Naše iskustvo sa Hristom išlo je tim putem: mi smo uzverovali u Hrsita kad smo čuli za Njega preko onih koji su nam propovedali Hrista. Grešnici koji će iskusiti spasnje, neće proći kroz teološke škole gde se pripremaju propovednici. Ali oni će ući u Božje carstvo zato što su izvan teološke škole čuli za Hrista iz usta njegovih sledbenika koji su im govorili o Njemu.

Neka nas Božji Duh ohrabri i pokrene da objavimo Hrista onima koji će ga uzverovati i spasiti se verujući u Njega.

Subota, 14. juli 2018.

*»Tako dake vera biva od propovedanja,
a propovedanje rečju Božjom.«
(Rimljanima 10,17)*

Nesreće, nepravde i zločini koji se čine na svetu plod su nepoznavanja Boga i Njegovih spasonosnih reči. Ali propovedanje Božjih reči ljudima čini da se zločinac preobražava u pravednika i grešnik u sve-to biće kad verom prime Božje reči u svoje srce.

Strahoviti nedostatak vere u Boga u Hrišćanskom svetu i nepoznavanje Božjih spasonosnih istina koje su izložene u Božjim rečima izjednačili su hrišćane sa nevernicima. To žalosno stanje Bog želi da izmeni preko svoje dece, koja poznaju Njegove reči i veruju sve što je napisano u Pismu. Spasenje i svoje reči dao nam je Bog zabadava. On nam je takođe dao zabadava i veru kojom prihvatamo Njegovo spasenje i Njegove reči. A Isus nam je rekao: »Zabadava ste primili zabadava dajte.« (Matej 10,8)

Duh proroštva dodaje: »A sreća koju tražimo iz sebičnih pobuda, koja je izvan naših dužnosti, nestalna je, prevrtljiva i prolazna; ona brzo iščezava, a za sobom ostavlja u duši osećanje samoće i bola. Naprotiv, služba Bogu donosi radost i potpuno zadovoljstvo.« (Put Hristu, strana 105) Ovo radosno iskustvo mogu da kažu oni koji vole da rade za Gospoda i svoje bližnje. Svršimo verno posao koji nam je Gospod predao i ubrzajmo tako Njegov slavni dolazak, kome se nadamo svi i za kim čeznu mnoga iskrena srca.

Subota, 21. juli 2018.

*»A kako će propovedati ako ne budu poslani?
Kao što stoji napisano (za one koji propovedaju):
Kako su krasne noge onih koji donose glas mira,
koji donose glas dobra!«
(Rimljanima 10,15)*

Ko će danas reći ljudima da ih Bog ljubi i da je za njihovo spasenje dao svoga jedinorodnog Sina? Ko će kazati iskrenim srcima da u Boga mogu naći mir svojoj duši, koji muči greh i zagorčava joj ionako kratki život? Zar Bog danas nema na Zemlji svoju decu koju je spasio, oslobodio od greha i primio večno za svoj narod? Zar danas

neće Njegova deca ustati na svoje noge, staviti na njih obuću »pripravnost evanđelja« i krenuti ka onima koji ih čekaju da čuju kako i za njih postoji Spasitelj koji spasava ljude od greha i smrti, koja je plata za greh? (Efescima 6,15)

Kako su divni u Božjim očima svi oni koji posvećuju svoje snage, svoje ruke, svoje noge i svoja usta u službu grašnicima koji vape da dobiju pomoć. Ovo je svedočanstvo za one koji donose grešnicima »glas mira«, »koji donose glas dobra«.

Kako možemo propustiti priliku da ne učestvujemo u ovoj slavnoj prednosti? Zar ćemo odbiti pomoć i saradnju Svetog Duha, koji je spreman da nas povede na ovaj uzvišeni rad i obogati nas neprocenjivim iskustvom?

Dao Bog da gornje svedočanstvo bude i naše lično iskustvo!

Subota, 28. juli 2018

*»Jer Pismo govori: Koji ga god veruje neće se postideti.«
(Rimljanima 10,11)*

Vera je dar od Boga, koji daje Bog svakom iskrenom srcu koje teži za Njim. Verom se duša raduje u svome Bogu, verom ga veliča i uzvišuje. Verom se ona miri s Bogom i spasava za život večni. Verom On posvećuje srce i daje mu oprostjenje i dostojanje među onima koji su verom posvećeni. (Dela 26,28) Ovu veru daje Bog »jedan put svetima«. (Juda 3)

Takvom verom u srcu niko se neće osramotiti u dan Hristovog slavnog dolaska. Ali se pita Isus: »Jer kad dođe Sin čovečji, hoće li naći ovu veru na zemlji?« (Luka 18,8) Tu veru koja veseli naše srce i miri ga s Bogom dugujemo mi našim bližnjima. Zar ćemo im uste gnuti ovaj dar koji smo i sami primili od Boga za badava? Dajmo ovaj Božji dar onima koji će primiti sa zahvalnošću i radošću. A takvih ima oko nas kuda god se okrenemo.

Duh proroštva kaže: »Naše nastojanje da i drugima budemo na blagoslov doneće i nama lično bogate blagoslove. To je bila Božja namera kad nam je poverio jedno mesto u planu spasenja. On je učinio da mi učestvujemo u Njegovoj božanskoj prirodi, a od nas traži da sve primljene blagoslove donesemo svojim bližnjima. Ovo je najveća čast, najveća radost koju pruža Bog ljudima. Otuda i onaj koji vrši ovaj dobrotvorni rad približuje se svom Tvorcu.« (Put Hristu, str. 65)

Neka nam Bog da da svi budemo slični svome Tvorcu kad budemo svi Njegovi verni saradnici u Njegovom planu spasenja, u kome je odredio naše slavno mesto.

Subota, 4. august 2018.

*»On (Andrija) nađe najpre svoga brata Simona i reče mu:
Mi nađosmo Mesiju, koje znači Hristos.«
(Jovan 1,41)*

Imaš li, brate ili sestro, »najpre« i najbliže one koji su tvoji dragi? Oni s kojima si godinama živeo u zajednici, ali koji ne poznaju svoga Spasitelja, Mesiju Isusa Hrista? Malo je nas koji nemamo ni jednog rođaka, ni brata ni sestru, koji smo sami u ovom velikom svetu. Ali, ako i nemamo nikoga od svojih dragih, verovatno da imamo naše stare prijatelje, s kojima se poznajemo iz detinjstva, a znamo ih da su još živi i da stanuju u tom i tom mestu. Šta smo do sada učinili za njih da čuju da je Isus Hristos i njihov Spasitelj? Koliko smo puta razgovarali s njima o Hristu u kome smo našli svog ličnog Spasitelja?

»Bog očekuje ličnu službu od svakog čoveka kome je poverio saznanje o istini koja je data za ovo vreme. Svi ne mogu da idu u strana polja kao misionari, ali svi mogu da obavljaju prosvetnu službu u svojim porodicama i u svom susedstvu. Vernici mesnih zajednica mogu na mnogo načina da donesu vest istine onima koji žive oko njih. Jedan od najuspešnijih načina jeste nesebičan i pun požrtvovnosti hrišćanski život.« (Svedočanstvo, strama 278)

Ugledajmo se na Andriju, Petrovog brata, i učinimo ono što je on učinio: recimo svom bratu ili rođaku da smo našli Isusa Hrista, Mesiju koji spasava ljude od zla, poroka i smrti. Bog će tada blagosloviti naš trud i krunisaće ga obraćenjem iskrenih i gladnih Božjega spasenja.

Subota, 11. august 2018.

»A Isus joj (Mariji) reče: Ni ja te ne oseuđujem.

Idi, i odsele više ne greši!«

(Jovan 8,11)

Marija Magdalena je doživela svoje spasenje u srećnom susretu sa Hristom u Jeurasalimskom hramu. Žalosna je i sramna bila prošlost te žene, čije je obraćenje utoliko bilo slavnije ukoliko je njena prošlost bila za osudu i ljudi i Boga. Njeno iskreno obraćenje kasnije je mnogo puta isto tako iskreno bilo potvrđeno njenim svetim i zahvalnim delima. Ona pomazuje Hrista za ukop i prati Ga na putu za Golgotu i prva biva počašćena da se opet sretne s Njim posle Njegovog vaskrsenja iz mrtvih. (Matej 26,6-13; Marko 15,40.41; 16,9)

U svedočanstvu čitamo na strani 278: »Nebeska bića čekaju na saradnju ljudskih oruđa da bi mogli otkriti svetu šta mogu da postanu ljudska stvorenja i šta oni mogu da učine svojim uticajem i radom za spasenje duša koje su u opasnosti da pomru u gresima. Onaj koji je stvarno obraćen imaće u sebi Božju ljubav, te će hteti da otkrije ljudima radost koja ispunjava njegovo srce.»

Recimo iskrenim srcima da je Hristos spreman da im oprostí grehe ako samo dođu Njemu. Potražimo one koji čeznu za oproštenjem i oslobođenjem od zla, kao što je to bila Marija Magdalena. Upoznajemo grešnike sa njihovim moćnim i milostivim Spasiteljem i Gospodom. Gospod Isus će pratiti naše napore i blagosloviti naš trud.

Subota, 18. august 2006.

»Zašto vaš učitelj jede i pije sa grešnicima i carinicima?

Spasitelj je odgovorio:

Jer ja nisam došao da zovem pravednike

nego grešnike na pokajanje.«

(Matej 9,11.13)

Ovo je cilj Hristove spasonosne misije: da spase grešnike. Zato pođimo onima koji su svesni da su pod teretom greha, koji muči njihovu savest, uznemirava njihovu dušu i recimo im da imaju silnog Spasitelja koji se zove Isus Hristos, koji prašta grehe i koji je u stanju da oprostí i isceli dušu od zla.

Ne razpravljajmo o Bogu i Njegovom postojanju sa onima kojima je zlo šala, a Bog predmet ruganja. Na takve ćemo svagda nailaziti u svom radu sa grešnicima. Ostavimo takve, i potražimo one koji su u dnu svoje duše svesni da su grešnici, ali grešnici koji bi želeli da im neko skine s duše teret greha i pruži im slobodu duha od zla. Recimo takvima da to mogu naći u Isusu Hristu, koji je njihov Stvoritelj i Spasitelj od greha. ispričajte im kako je Isus Hristos oslobodio od greha vaše srce i dao slobodu vašoj duši, te ste danas srećni, slobodni i rado-sni. Iskustvo koje je praćeno istinitom Božjom rečju deluje na grešna srca kao melem na ranu. »Svi oni koji su iskusili Božju milost«, kaže se u knjizi *Put Hristu*, na strani 64: »biće gotovi da podnesu svaku žrtvu da bi drugi, za koje je Hristos pretrpeo smrt, dobili udela u ovom nebeskom daru. Oni će sve učiniti samo da poprave svet i poboljšaju život ljudi. Ovakav duh je plod stvarno obraćenog srca.«

Neka da Bog da svoje iskustvo sa Hristovim spasenjem ponovimo u radu sa grešnicima za koje je Hristos umro, kao što je On umro i za nas.

Subota, 25. august 2018.

*»A kad uđe u lađu, moljaše ga onaj što je bilo besan da bude snjim. A Isus mu ne dade, već mu reče: Idi kući svojoj k svojim a kaži im šta ti Gospd učini i kako te pomilova.«
(Matej 5,18-19)*

Nema nijednoga među nama koji nije patio od kakave duševne ili telesne mane ili bolesti. Ali naš srećni susret sa Hristom izmenimo je naše duševno i telesno stanje. Iako je Hristos ostavio da i dalje nosimo posledice telesnih nevolja, kako bi nas kroz njih održao pored sebe, On je ipak iscelio naše duševne nemoći i bolesti. On nas je oslobodio od greha, koji je uzrok svake duševne i telesne nemoći i bolesti.

On nam je dao slobodu da više ne grešimo. On nas je usled toga učinio srećnim i zahvalnim ljudima i ženama. Oslobođenjem od greha načinio nas je svojom decom, kojoj je ostavio preslavno svoje obećanje da će uskoro doći po nas da nas uzme u svoje nebesko carstvo, u kome nema greha, bolesti, stradanja i smrti.

Iscljeni u duši i telu od strašnih posledica greha, pođimo i mi u naše porodice, svojim a recimo im šta nam je Hristos učinio i kako

nas divno pomilova. Naše iskustvo će biti njihovo ohrabrenje, i oni će zatražiti Hrista da idu za njim, kao što je isceljeni u ono vreme želeo da ide za Isusom. Oni koji budu iskreni u svom srcu poći će za Isusom, kao što smo to mi učinili kad nas je On iscelio u dušu i telu

Subota, 1. septembar 2018.

*»Znam tvoja dela, i trud tvoj,
i trpljenje tvoje, i da ne možeš podnositi zle
i iskušao se one koji govore da su apostoli
a nisu i našao si ih lažne...
No imam na tebe,
što si prvu ljubav svoju ostavio.«
(Otkrivenje 2,2.4)*

Hristova spasonosna načela zadiru svestrano u život Njegove dece na Zemlji. Ona se vide u njihovim dobrim delima, u njihovom trpljenju radi Hrista, u nepodnošenju zla koje grešnici čine i u izbegavanju onih koji kažu da su Hristovi apostoli a to nisu. Bog je zadovoljan do te tačke sa svojom decom u ovom svetu.

Ali Spasitelj zamera svojoj deci što su svoju prvu ljubav ostavili. Šta je ta prva ljubav? U čemu se ona sastoji? To je ljubav apostolskog revnovanja za Gospoda i spasenje grešnika. Svi znamo kako su apostoli i prva crkva, uprkos nevolja i progonstava koje su se u to vreme pojavili, neustrašivo i revno svedočili za Hrista. Božja reč svedoči za njih ovako: »I apostoli s velikom silom svedočahu za vaskrsenje Gospoda Isusa Hrista.« (Dela 4,33)« A oni što se behu rasejali (zbog nevolja) prolažahu propovedajući reči Božje.« (Dela 8,4).

Ovo je ta prva ljubav koju Isus ne vidi u našim srcima u njenoj sili i ognju. To je ljubav koja govori za dobro drugih i Hrista, koja ne daje vernima mira dok ne spasu duše za koje je Isus umro u svoje vreme.

Subota, 8. septembar 2018.

*»Tako govori Prvi i Poslednji, koji beše mrtav, i evo je živ. Znam tvoja dela, i nevolju i siromaštvo (ali si bogat), i hule onih koji kažu da su Božji narod a nisu, nego su zbornica sotonina... Budi veran do same smrti, i daću ti venac života.»
(Otkrivenje 2,8-10)*

Prvi i Poslenji, koji je naš Gospod i Spasitelj, koji je bi mrtav radi nas i opet je živ radi nas, hrabri nas da u radu za Njega ne sustanemo niti da se plašimo umora ili stradanja, kroz koje je i On prošao.

On zna dela svoje Crkve i svakog svog zemaljskog deteta. On zna i našu nevolju, i siromaštvo u dobrim delima i karakteru, ali prema našim zemaljskim mogućnostima vidi i da smo bogati u mnogo čemu pred Njim. On zna hule lažnih hrišćana, koje otpadnici bacaju na nas, koji se bojimo Boga i ljubimo Ga. U radu za Njega i za one za koje je On umro i vaskrsnuo, koji žive s nama na Zemlji, On nas bodri da istrajemo do kraja. on zna da je smrt kraj svemu na ovoj Zemlji, pa i životu svoje dece; ali On hrabri svoju decu obećanjem koje im je ostavio da će uskro doći po njih i one koje su Njegova deca upoznala s Njima na vom svetu. On takođe zna da je rad s dušama najteži i najfiniji posao, i On zna da taj posao Njegov narod neće moći da dovrši bez Njegove milosti i pomoći.

Duh proroštva kaže: »Jedini način da rastemo u Hristovoj milosti jeste da nesebično vršimo posao koji nam je Hristos poverio, da učinimo sve što možemo da bismo pomogli onima kojima je potrebna naša pomoć i naša potpora.« (Put Hristu, str. 66)

U radu za Hrista i grešnike pratiće nas Božja milost, koja će učiniti da i sami uzrastemo u našem Gospodu Isusu Hristu, o čijem dolasku možemo sam da se radujemo i On s nama radi duša koje smo spasili – sebe i svoje bližnje.

Subota, 15. septembar 2018.

*»Idite dakle i naučite sve narode...
učeći ih da drže sve što sam vam zapovedio;
i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka.«
(Matej 28,19.20)*

Duh proroštva dodaje: »Hristos je svoju Crkvu odredio da spasava izgubljeno čovečanstvo. Njen je zadatak da objavi svetu radosnu vest. Hrišćanin je dužan da to učini. Svako treba da ispuni Spasiteljevu zapovest prema svojim sposobnostima i prilikama koje mu se za to pružaju. Hristova ljubav koja nam je objavljena čini nas dužnicima pred onima koji je još ne poznaju.« (Put Hristu, str. 67)

Dužnici – Bogu za Njegovu ljubav i dar u Isus Hristu i ljudima, koji još ne poznaju Božju ljubav i Hristovu žrtvu. Kada ćemo se odužiti Spasitelju i bližnjima? Sutra, kad Spasitelj dođe? Ili danas, dok još živimo među grešnicima i gledamo i slušamo njihove grehe?

Učinimo naš udeo u ovoj svetoj službi, a Bog će učiniti svoj: daće rod u dušama koje će On obratiti i spasiti pre nego što dođe u slavi.

Subota, 22. septembar 2018.

*»I reče im (Isus): Idite po svemu svetu
i propovedajte evanđelje svakom stvorenju.«
(Marko 16,15)*

Hristos je došao na ovaj svet i umro u njemu za svakog grešnika. Božja reč nam kaže da su »svi sagrešili i izgubili Božju slavu, i opravdaće se za badava blagodaću Božjom, otkupom Isusa Hrista.« (Rimljanima 3,23.24)

Duh proroštva dodaje: »Ne čekajte na vanredne prilike ili naročite sposobnosti da biste otpočeli rad u Božjem delu. Ne brinite se o tome šta će svet misliti o vama. Vaši napori neće biti uzaludni ako vaš svakodnevni život svedoči o čistoti i iskrenosti vaše vere i ako su se drugi uverili da hoćete rado da im pomognete.« (Put Hristu, str. 69)

Podimo ovim duhom u svet i potražimo one koji iskreno žele da se upoznaju sa svojim Spasiteljem. Ne čekajmo na »vanredne prilike«, niti čekajmo da se obogatimo vanrednim sposobnostima, pa da onda krenemo na rad koji nam je Isus predao.

Naše prilike i naše sposobnosti su dovoljne za one koji će naše iskreno pričanje o Hristu, Njegovoj ljubavi i žrtvi voleti da čuju, koje će rado i primiti u srce. Takvim prilikama i sposobnostima opremio je Spasitelj i svoju prvu crkvu u vrme apostola i ona je zadobila za Hrista stotine i hiljade onih koji su čekali na takvu vest. Hristovi verni sledbenici u toku kasnijih vekova verno su obavili svoju službu, a mi je moramo obaviti u ovo vreme i u ovom naraštaju u kome smo se rodili, u kome živimo i u kome smo sami upoznali svoga Gospoda i Spasitelja.

Neka u ovom radu naše napore prati Sveti Duh Božji, koji će pomoći iskrenim dušama da svim srcem prihvate naše svedočanstvo za Gospoda Isusa.

Subota, 29. septembar 2018.

»Reče mu Isus još jednom (Petru): Simone Jonin! Ljubiš li me?

Reče mu: Da, Gospode! Ti znaš da te ljubim.

Reče mu Isus: Pasi ovce moje!«

(Jovan 21,16)

Ovo je poslednji Spasiteljev nalog koji je predao jednom od svojih učenika. Taj nalog se sastoji u pripremanju Hristovog stada za večni život. Isus je to objasnio Petru kao o vođenju stada za večni život.

Kao što pastir izvodi svoje stado ovaca na pašu, tako su i Hristovi učenici svih vremena činili sa onima koje je Isus uporedio sa stadom ovaca. Znamo da je Spasitelj nazvao sebe dobrim pastirom, koji svoju dušu polaže za svoje ovce. (Jovan 10,11) U 27. i 26. stihu 10. poglavlja Evandjelja po Jovanu, Isus dodaje: »Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznjem njih, i za mnom idu. Ali vi ne verujete (kazao je On farisejima), jer niste od mojih ovaca.«

Isus je nazvan u Pismu »Pastir duša« (1. Petrova 2,25) On je dao svoju dušu za svoje ovce. On je umro na krstu za sve ljude da bi svima pružio priliku da se spasu. Njega je »Bog mira izveo iz mrtvih kao velikog pastira ovaca« i u Njegovoj krvi načinio zavet spasenja za sve one koji ga u buduće budu upoznali kao svog Spasitelja od greha i smrti. (Jevrejima 13,20)

I mi som pastiri Hristovog stada koje luta po ovom svetu koji je pun neverstva, zla i stradanja. I nama je Spasitelj uputio ovaj nalog da pasemo Njegovo stado koje pati usled greha i koje svojom smrću mora

da potvrdi osudu pogaženog Božjeg zakona života. Zato nam Spasitelj govori u Otkrivenju: »Straži, i utvđuj ostale koji hoće da pomru!« (Otkrivenje 3,2) Smrt je plata za greh, a greh je ušao u sve ljude i sa njim i smrt. Ispunimo verno nalog svoga Spasitelja i Pastira naših duša da pasemo istinom one koji bez nje ginu smrću usled svoga greha.

IV tromesečje

Subota, 6. oktobar 2018.

»Hajdete, jer je već sve gotovo.«

(Luka 14,17)

Već je gotov dugi beli sto za kojim će sedeti spaseni u novome Jerusalimu kao dragi gosti Spasitelja. Svako sedište je već određeno za nekog gosta. Obećanje koje je Isus dao pri polasku sa naše zemlje: da ide na nebo i pripravi mesto za spasene, već je ispunjeno. Isus je pripremio stanove za sve spasene. Jerusalim koji nije građen ljudskom rukom, blista slavom Božjom. On nije građen od materijala od kojeg se grade i najskuplje zgrade na našoj zemlji, već kao što piše: »Od čistoga zlata i dragoga kamena«.

»Ovo je gotovo» na nebu. Smo još nije gotovo na zemlji. Nije javljeno svima da se pripreme. Ima još mnogo onih koje su dragocene duše u očima Hrista i koje Isus želi da vidi za dugim belim stolom. Njih treba da dozovemo mi koje Isus šalje kao svoje poslanike. Isus nas šalje sa porukom: »Hajdete, jer je već sve gotovo«. O kako je važna ova vest.

Neka nam Gospod pomogne da je odnesemo sa velikim oduševljenjem i revnošću.

Subota, 13. oktobar 2018.

*»I počeše se izgovarati svi redom.«
(Luka 14,18)*

Mi smo poslušali Hristovu zapovest da idemo i zovemo goste »na veliku večeru svadbe Jagnjetove». Mi idemo od kuće do kuće, od jednog srca do drugog i zovemo: »HAJDETE, JER JE VEĆ SVE GOTOVO!«

Naša su srca puna radosti i želje da se svaki odazove na naš poziv. Ali šta nam se često događa? – Isto baš kao i u onoj priči našega Gospoda Isusa Hrista. Svi se izgovaraju. Oni nam se obraćaju sa molbom: »Molim te izgovori me«, i mi smo žalosni. Kao i onaj poslanik u Hristovoj priči – recimo to Isusu. Kažimo mu to u molitvi.

U molitvi koju upućujemo našem Gospodu, ispričajmo mu koliko smo pešaćili da bi došli do onih koje smo zvali, a oni nisu hteli da se odazovu. Recimo mu kako su nas ožalostili svojim odbijanjem da dođu na njegovu veliku večeru koju je on u ljubavi pripremio kao božanski Domaćin.

Otvorimo svoje srce Isusu i recimo mu sve što smo iskusili i doživeli pozivajući zvanice »na veliku večeru svadbe Jagnjetove«.

Hristos će nas ohrabriti i utešiti. On će nas poslati kod onih koji će nas radosno primiti i odazvati se našem pozivu. I mi ćemo se radovati kada vidimo koji će zajedno sa nama biti gosti u Božjem carstvu.

I sada neka naša molitva bude upućena sa verom i nadom da će nas naš Gospod uslišiti i uvek nam poslati pomoć u njegovom uzvišenom i svetom radu na spasavanju naših bližnjih.

Subota, 20. oktobar 2018.

*»Idi brzo na raskršća i ulice gradske,
i dovedi ovamo siromahe,
i kljaste, i bogaljaste i slepe.«
(Luka 14,21)*

U svojoj nauci – o spasenima Isus je rekao: »Mnogo je zavano ali malo odabrano.« Neće svi hteti da dođu u Božje carstvo. Gospod neće nikog silom da natera da uđe u njegovo carstvo. On otvara vrata svoga carstva širom svima onima koji žele da uđu u njega.

Ali Gospod želi svakog da pozove i da svakome da najbolju priliku i na najbolji način i u najpovoljnijoj prilici pruži mogućnost svakome da izabere hoće li ili neće da se spase. Zato nas šalje kao svoje poslanice svima. Mi smo dužni da zovemo svakoga. I one koji su najugledniji u ovome svetu i one koji su zapostavljeni i poniženi. Mi netreba da biramo ljude. Vest o spasenju treba da dopre kako do velikih palata tako i do najobičnijih koliba i podruma gde bedni i jadni žive. Njima treba da kažemo: »Hajdete, jer je već sve gotovo.«

Subota, 27. oktobar 2018

*»Naterajte ih da dođu da mi se napuni kuća.«
(Luka 14,23)*

Isus želi da njegova kuća bude puna gostiju koji će biti sa ove zemlje i koji će sedeti za dugim belim stolom u njegovom večnom carstvu. O, kako je to divna i uzvišena želja našeg Spasitelja. Može li ona da stane u naša srca? Obuzima li nas ona? Da li razmišljamo o njoj? Ako o njoj ne mislimo, znači da ona ne nalazi mesta u našem srcu. Nema ništa bolje i srećnije za nas nego da celo svoje srce ustupimo ovoj Hristovoj želji. Ona treba da se pretvori u našem srcu u silu koja će nas pokrenuti da idemo na puteve i među ograde i da zovemo goste na veliku večeru svadbe Jagnjetove.

Neka nam Gospod pomogne i ispuni naša srca ovom važnom vešću.

Subota, 03. novembar 2018.

*»Iznesite vode pred žedne!«
(Isaija 21,14)*

Gospod ima očinsko sažaljenje prema onima koji su žedni. Kada je Agara morala da napusti dom patrijarha Avrama i naručju sa svojim sinom da pođe putem koji nije znala kuda je vodi. Kada je zašla duboku u pustinju i potrošila sve zalihe vode koje je imala, ostavila je dete i udaljila se od njega da ne gleda njegove muke pri umiranju. U toj strašnoj pustinji bez života, počela je da plače glasno. Dirljiv je bio plač ove nesrećne majke koji se razlegao pustinjom. Niko je od ljudi nije mogao čuti. Ali, bio je jedan koji razume majku i saoseća sa

žednim. To je onaj koji je preko Isaije rekao: »Siromahe i uboge koji traže vode a nje nema, kojima se jezik osušio od žeđi, njih ću uslišiti ja, Gospod.« Agara je bila upućena na izvor a i svi oni koji su žedni ne vode od koje se žedni nego vode koja je za život večni. Ima mnogo žednih kojima treba da odnesemo vodu i pokažemo Izvor kao što je to učinio anđeo Agari.

Subota, 10. novembar 2018.

*»Sretnite s hlebom begunca.«
(Isaija 21,14)*

Gospod je unapred javio da će doći »glad ne hleba nego slušanja reči Gospodnje«. Sada još nije to vreme. Svako ko je gladan Božje reči može da je ima. Može da hrani svoju dušu sa njenih stranica. Ali koliko ima onih koji čeznu da imaju Sveto pismo. Oni su čuli za tu Svetu knjigu ali ne mogu da dođu do nje.

Tebe i mene šalje Isus da sretnemo one koji traže reč Božju. Odnosimo ljudima Sveto pismo i pričajmo im kako se divni Božji blagoslovi nalaze u njoj za svakog. Omilimo im tu Božju knjigu i pričajmo im lepim rečima o njenoj velikoj vrednosti. Recimo im da njena vrednost nadvisuje i zlato i dragi kamen. U njoj se nalazi život i to večni.

Subota, 17. novebar 2018.

*»Koji bude u meni on će roditi mnogi rod.«
(Jovan 15,5)*

Pričom o nerodnoj smokvi Isus je pokazao da ne trpi nerodne u svojoj crkvi. On želi da mi rodimo mnogi rod. On očekuje da se naše grane života saviju od roda. Kakav je to rod koji treba da se vidi na našim granama? To su spasene duše za Božje carstvo. Mi možemo da zaradimo mnogo novca i da ga donesemo u Božju haznu. Mi možemo da poklonimo veliko imanje i kuće Božjem delu. I to je dobro. Gospod ceni sve darove. Ali najveći je dar da spasavamo duše iz pakla greha. One će večno krasiti Božje carstvo. One će krasiti i tvoju krunu.

Zato – ako je Isus u tvom i mom srcu mi ćemo sigurno biti u stanju da spasemo mnoge duše. Neka nam Gospod pomogne u tome da rodimo mnogi rod u spasenim dušama.

Subota, 24. novebar 2018.

*»Vidite njuive kako su već žute za žetvu.«
(Jovan 4,35)*

Žetva zrele pšenice je velika radost za žeteoce. Nadahnute reči nam kažu: »Oni će pevati kao o žetvi«.

Divno je posmatrati njivu zrele pšenice. Njeno klasje povijeno od roda i pri najmanjem povetarcu ono šušti. Ono se žuti kao zlato i žeteocima uliva oduševljenje i radost. Takvi su oni koji polaze sa Biblijom u ruci i idu u Božju njivu i traže duše. Oni su kao i ti žeteoci sa srpovima puni oduševljenja i radosti. Oni nisu natmureni i nemarni. U njihovim srcima vlada radost žeteoca. Oni su svesni da je njihov rad za život večni.

Svet je takođe zreo u svom bezakonju i zlu. Greh je napunio zemlju i svakim danom je sve više zla i bezboštava. Zlo nije više skriveno pred našim očima, nego ga gledamo na svakom koraku i susretu sa ljudima. Šta treba da činimo mi koji smo pobedili zlo u sebi i koji se trudimo da svaki dan budemo što sličniji Hristu našem Spasitelju?

»Vidite njive kako su već žute za žetvu.« Pođimo i nosimo vest spasenja svima koje sretnemo na našem putu!

Subota, 01. decembar 2018.

*»I Duh i nevesta govore: dođi.
I koji čuje neka govori: dođi.
I ko je žedan neka dođe,
i ko hoće neka uzme vodu života zabadava.«
Otkrivenje 22,17.*

Isus kao ženik svoje neveste – crkve želi da na onoj svadbenoj svečanosti ima mnogo gostiju. On želi da svoju radost podeli sa svima koji su čeznuli u svojim srcima za susretom sa njim kao Spasiteljem.

Ali i nevesta treba da želi da ima goste na svojoj svadbi. Hristova crkva treba da bude ispunjena neodoljivom željom da pomogne onima koji su bez Isusa da ga upoznaju i da doznaju za vreme njegovog dolaska. Crkva treba da obavesti svet da se vreme svadbene svečanosti približilo i da nije daleko kada će otpočeti davno očekivana večera u Božjem carstvu.

Zato svaki pravi Hristov sledbenik treba da izađe sa ozarenim licem i da kaže: »Dođi!« Hristova nevesta treba da zove goste na svoju svadbu. Ona treba da izgovori reči svojim zvanicama: DOĐI NA SVADBU! Ako budemo tako zvali onda ćemo videti kako se gosti okupljaju i spremaju za najsvečaniji događaj u istoriji ove planete.

Subota, 08. decembar 2018.

*»I iz grada mnogi od Samarjana
verovaše ga za besedu žene koja svedočaše:
kaza mi sve što sam učinila.«
(Jovan 4,39)*

Posle razgovora sa Isusom na Jakovljevom studencu, Samarjanka je ostavila svoje sudove na bunaru i brzo otišla u grad da kaže ljudima koga je srela.

Njezina vest je bila: »Hodite da vidite čoveka koji mi sve kaza šta sam učinila.« Vest Samarjanke mora da je bila snažna kada je ceo grad izašao da vidi Isusa. Gde je ležala tajna uspeha Samarjanke?

Tajna je sigurno bila u načinu kojim se ona poslužila. Niko nije mogao da posumnja u njene reči koje je ona upućivala svojim sugrađanima kada ih je zvala: »HODITE!« da vidite čoveka koji mi kaza sve, da nije to Mesija, govorila je. Ljudi nisu mogli da se odupru jednom takvom pozivu. Morali su da napuste sve svoje poslove i da pođu.

Takvo će biti iskustvo onih koji i danas zovu ljude da dođu i slušaju Hristove reči. Takvi će poći u susret Isusu. Oni će se odlučiti da se pripreme za drugi Hristov dolazak i da pođu u Božje carstvo.

Pođimo i mi i zovimo naše bližnje da upoznaju Spasitelja sveta i da spasu svoje duše od propasti.

Neka nam Gospod pomogne u ovom radu da bismo učinili sve što možemo za spasenje svih kojima donosimo vest spasenja.

Subota, 15. decembar 2018.

*»Nateraj ih da mi dođu
da mi se napuni kuća.«
(Luka 14,23)*

Kada je poslanik iz Isusove priče o velikoj večeri i gostima na njoj, rekao gospodaru da je pozvao i sa puteva i sa raskršća i da još ima mesta, gospodar mu je rekao da ide među ograde i da natera da mu dođu da se napuni kuća. Kako je trebao da ih natera? Duh proroštva odgovara na to pitanje: »Isus želi da usadi u srce svojih sledbenika istu onu ljubav koju On ima kod traženja izgubljenih. Mi ne treba samo da kažemo: dođi!

Ima ljudi koji čuju poziv, ali su njihove uši gluve da bi shvatile važnost i značaj tog poziva. Hristovi poslanici treba da znaju za to i treba da im se približe. Približite se onima koji su bezpomoćni i obeshrabreni. Učinite to na najljubavniji i najsrdačniji način. Ohrabrite ih i ispunite njihova srca nadom i duhovnom snagom. Naterajte ih vašom dobrotom.« Hristove priče, str.219.

Samo našim usrdnim zalaganjem oko jedne duše može da se postigne uspeh u obraćenju jedne duše. Naš iskreni trud i zalaganje blagosloviće Gospod i dati nam uspeh u ovom radu.

Subota, 22. decembar 2018.

*»A razumeš li šta čitaš.«
(Dela 8,30)*

Filip je dobio nalog od Gospoda da odmah krene na put koji vodi prema Jugu. I on je odmah pošao na ovaj veoma naporan put. Filip je morao da požuri da bih stigao do njih. Kada se Filip približio kolima čuo je kao neko glasno čita Sveto pismo. »Razumeš li što čitaš? upitao je Filip. Filip je dobro znao da od razumevanja Svetog pisma zavisi obraćenje jedne duše. Duh Božji je vodio ovaj razgovor i Filip je bio pozvan da sedne u kola. On je dobro iskoristio ovu priliku i Etiopljaninu objasnio tako Sveto pismo i time mu otkrio Mesiju. Rezultat je bio da je Filipu postavio pitanje: »Šta brani meni da se krstim?«

Etiopljanin se krstio i nastavio put za Etiopiju gde je postao Božje oruđe za celu njegovu domovinu.

I danas Bog želi da pridemo ljudima i radimo za njihovo spasenje. Tražimo one koji imaju Sveto pismo i pitajmo ih da li razumeju ono »«što čitaju«? I tada pridemo ovim ljudima kao Filip Etiopljaninu. Pomozimo im da u svojoj Bibliji nađu Spasitelja Isusa Hrista. Odnosimo svima koji traže Božju reč – Sveto pismo i pomozimo im pri čitanju da razumeju ono što čitaju i da to prihvate kao spasonosnu istinu!

Subota, 29. decembar 2018.

*»Neće se /moja reč/ vratiti k Meni prazna
nego će srećno svršiti na što je pošaljem.«
(Isaija 55,11)*

Bog traži od svojih sledbenika da njegovu reč iznesu narodu na takav način da je može svako razumeti. Mi treba da se trudimo da pomognemo ljudima da dođu do nje. Ima krajeva koji su nepristupačni a baš tamo žive ljudi koji žele i čekaju za Božjom rečju.

Oni su srećni kada mogu da je imaju. Ko će da dođe do njih i da im je donese? Kada je Gospod pitao u Isaijino vreme: »Ko će nam ići i koga ćemo poslati?« Isaija se brzo javio i rekao: »EVO MENE POŠLJI MENE!«

Tako i danas Gospod posmatra mnoge planinske predele u kojima žive mnogi dobri ljudi i žene. On posmatra mnoge siromašne i nepristupačne predele gde nije kročila noga ni jednog Hristovog vesnika. I Gospod pita ko će ići tamo?

Hajde da se javimo dobrovoljno da ćemo poći da sejemo seme života. Mi treba samo da ga sejemo. Jer mi imamo obećanje da će se o tome Gospod brinuti. On će učiniti da se ni jedna reč ne vrati prazna dok ne završi srećno svoj posao.

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Vlado Havran
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2017.
Za internu upotrebu